

הפרצופים העליונים נתלבשו באדם שהוא ז"א, שה"אדם" פרצוף ז"א הוא תיקון המעולה מכל צורת הנבראים.

תַּאֲנֵא, כְּתִיב (משלי י) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם למדנו כתוב וצדיק שהוא היסוד דז"א, הוא היסוד של העולם, שהעולם היא המלכות, שהיסוד הוא המתקן אותה, **דְּכָלִּיל שֵׁית בְּקִרְטוּפָא כַּחְדָּא** שכלול בתוך היסוד שש בחי' של הרגלין שהם נצח והוד שכל אחד יש בו ג' פרקין דידיע שכמו שהתפארת הוא ו' רבתי ובו כלולים החסד והגבורה, כן היסוד הוא ו' זעירא שכולל בו את הנצח והוד. **וְהֵאֵי הוּא דְכְּתִיב,** (שיר השירים ה) **שׁוֹקֵינוּ עֲמוּדֵי יֵשׁ** הרי שמובא שהשוקיים הם עמודים של שש שהם שש פרקין, לכן ולא אמר עמודי שיש.

וְתַאֲנֵא בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא ולמדנו בספר המוצנע, **בְּאָדָם אֶתְכַלִּילוּ כְתָרִין עֲלָאִין** באדם שהוא ז"א, נכללו כתרים עליונים שהם הפרצופים שמעליו, **בְּכֻלָּל** ובתחילה בכחב"ד דז"א שנקראים כלל **וּבְפֶרְט** שמתפשטים החסדים והגבורות שבדעת בשבעה תחתונות שלו. **וּבְאָדָם אֶתְכַלִּילוּ כְתָרִין תַּתְּאִין, בְּפֶרְט וּכְלָל** ובאדם שהוא ז"א נכללים גם הספירות התחתונות דקלי', ובתחילה עולים להכלל ולהאחוז ח"ו באלקים קדושים ונאחזים "בפרט" שהוא באצבעות הרגלים, ואח"כ עולים להכלל ולהאחוז "בכלל" שהוא היסוד דז"א שכולל כל שית פרקין דלעיל. **כְּתָרִין עֲלָאִין בְּכֻלָּל** הכתרים והפרצופים העליונים הנכללים ב"כלל" שהוא חב"ד דז"א, **כְּמָה דְאֶתְמַר בְּדִיוֹקְנָא דְכָל הַיּוֹמֵי תִיקוּנֵין** (ס"א דיוקנֵין) כמו שלמדנו לעיל בצורת אדם

הלימוד היומי

שהוא ז"א, שכולל בתוכו כל הפרצופים העליונים. **בִּפְרָט: בְּאַצְבָּעַי דִּירָן,**
חֲמִשׁ כְּנָגֵד חֲמִשׁ וכן "בפרט" שמתפשטים בו החו"ג דדעת באצבעות הידיים,
 והן חמשה חסדים שבימין, כנגד חמש גבורות שבשמאל. **כְּתָרִין תְּתַאֲוִן,**
בְּאַצְבָּעֵין דְּרַגְלֵין דְּאִינוּן פְּרָט וּכְלָל הספירות התחתונות שהן בחי'
 הקליפות וסט"א, עלות מלמטה ונאחזות באצבעות הרגלים שהן בחי' פרט, ואח"כ עלות
 ח"ו עוד ונאחזות ביסוד וכל זה בעת התגברות הדינים על ידי עונות התחתונים. **דְּהָא**
גּוּפָא לָא אֶתְתַּוִּי בְּהַדִּיּהוּ, דְּאִינוּן לְבַר מְגוּפָא ואומר מדוע
 הקלי' נאחזים רק ביסוד ולא יותר, ומפרש שהרי לקליפות לשדים ולרוחין, אין להם גוף
 גשמי כבני אדם, ולכן אין להם אחיזה בגופא קדישא דז"א, כמו הבני אדם שנשמתם
 נאחזת בכל העולמות, אלא הקלי' הם מחוץ לגופא, ואין להם שורש ואחיזה אפילו בנה"י
 דז"א, אלא בעונות התחתונים יש להם מעט אחיזה בחיצוניות הנה"י. **וּבְגִין כִּן:**
לָא הוּוּ בְּגוּפָא. דְּגוּפָא אַעֲדִיו מְנַיְיהוּ ולכן לא נעשו ונבראו בגוף
 כבני אדם, שבחי' הגוף הוסר ונעדר מהם לגמרי.

אִי הָכִי, מָאִי (זכריה יד) וְעַמְדוֹ רַגְלֵיו בַּיּוֹם הַהוּא אם כך הדבר
 שהקלי' הם לבר מגופא, והחיצוניים יניקתם מהרגלים, ולכן הם נקראים "רגליים",
 א"כ מדוע כתוב ועמדו רגליו שמשמע שמדבר על הקב"ה, היה לפחות אומר ועמדו
 רגלים ביום ההוא, שאם זה חוזר על הקלי' על הכתרין דמסאבין שנאחזים ברגלי ז"א,
 היה אומר רגליים ולא רגליו. **אַלָּא רַגְלֵיו דְּגוּפָא, מְאִירֵהוּן דְּדִינִין**
 ומתרץ בודאי שזה לא חוזר על הקליפות אלא על רגלי ז"א, רגלי הקב"ה, שהוא בחי'

תפארת שממנו יוצאות הרגלים שהן נצח והוד, ובהן נאחזים מלאכים קדושים ממונים לעשות דינים ונקראים בעלי הדין וח"ו לומר שזה חוזר על רגלי הקלי' (ס"א דְמֵאֲרִין) לְמַעַבְד נוקמין וְאֶקְרוּן בְּעֵלֵי רַגְלִים והם בעלי דינים שהם יעשו נקמות באומות העולם, ונקראים בעלי רגלים, על שם שורשם שהם אחוזים ומושרשים בנצח והוד דז"א. וּמְנַהֵן תְּקִיפִין יש מהם מלאכים תקיפים מאוד, שהם מרגל שמאל. וּמְתַאֲחָדֵן מְאִרְיָהוּן דְּדִינִין דִּי לְתַתָּא, בְּכַתְרֵין תְּתַאֲוִין אומנם אלו בעלי הדין מצד הקליפות שהם למטה, הם נאחזים רק בספירות התחתונות של החיצונים, ואין להם שורש בקדושה כלל וגם לא נקראים בעצמם רגלים.

תַּאֲנָא, כָּל אֵינֻן תְּקוּנֵי דְלַעִילָא [מקנה], דְּבַגּוּפָא קְדִישָׁא, (בְּדָכַר וְנוֹקְבָא) כָּלְלָא דְאָדָם למדנו כל אותם התיקונים שהם הפרצופים העליונים, שמלובשים בתוך הגוף הקדוש, שהוא פרצוף "אדם" הכולל את כולם, אֶתְמַשִּׁיךְ דָּא מִן דָּא נמשכין המוחין והאורות שלהם, מפרצוף זה

אור הרשב"י

ז"ל אכן ג' כלים אלו, החיצון שבכולם נמשך חיותו מן הכבוד ע"י ורידי הכבוד שבהם שולח המזון שהוא הדם אל אותו כלי החיצון, וכלי אמצעי נמשך חיותו מן הלב ע"י העורקין הדופקים וכו', ואחר כן הלב שולח רוחניות היותר מובחר (מזדכך) אל המוח, ושם חוזר ומזדכך פעם ג' ואז שולחו המוח אל כלי הפנימי דרך הגידין הנמשכים מן המוח כנודע, ואותו הרוחניות הוך נקרא כח ההרגשה כו' יעש"ב. (יפה שעה).

[מקנה] כבר נודע מ"ש רבנו ז"ל בכמה מקומות (ובפרט בשער פרצופי זו"ן) כי ג' פרצופים הכוללים דז"א, שהם פרצוף נה"י הנתקן בעיבור, ופרצוף חג"ת הנתקן ביניקה, ופרצוף חב"ד הנתקן בגדלות, כל הג' פרצופים מתלבשים זה בתוך זה, כי חג"ת דיניקה מתלבש תוך של נה"י העיבור, וחב"ד הגדלות מתלבש תוך חג"ת דיניקה, ובכללות שלשתם נקרא ז"א אדם שלם. ועוד כתב רבנו ז"ל (בשער חו"פ פי"ד, ובשער כ"י מוחין דז"א פ"ה)

הלימוד היומי

לפרצוף זה מהעליון לתחתון, וכן על ידי העורקין והדופקין שולח הלב החיות אל כלי פרצוף האמצעי ונמשך האור מאבר לאבר, וּמְתַאֲחֶדְן דָּא בְּדָא ומתאחזים ומתאחדים זה בזה, כי על ידי הגידין שולח המוח את החיות אל כלי הפרצוף הפנימי שהוא כח ההרגשה, והם נאחזים אחד בשני כי על ידי הגידין ומתקשרות העצמות זו בזו, וְאַשְׁקִינְן דָּא לְדָא ומשקים זה את זה, כי הכבד שולח על ידי הורידין את הדם אל האברים לכלי חיצון ומשקים האברים זה לזה. כְּמַה דְּאֵתְמַשְׁדֵּי דְּמָא בְּקַטְפִּין דְּוְרִידִין לְדָא וּלְדָא, לְהַכָּא וּלְהַכָּא, מֵאַתֵּר דָּא לְאַתֵּר אֲחֵרָא כמו שנמשך הדם בקלוח הורידין מאבר זה לאבר זה ומכאן לכאן כלומר מהפנים לאחור, וממקום זה למקום זה דהיינו מימין לשמאל, וְאַיְנֻן מִשְׁקִין (ס"א קסטין) דְּגוּפָא (נ"א לגופא). אֲשְׁקִינְן דָּא לְדָא, מְנַהֲרִין דָּא לְדָא והם משקים את הגוף כפי שאמר לעיל, ועל דרך זה כל הפרצופים משקים זה לזה, מפרצוף עליון לפרצוף תחתון, וגם מאירים מזה לזה. עַד דְּאַנְהִירוּ כְּלָהוּ עֲלֵמִין, וּמְתַבְּרָכָאן בְּגִינִיהוּן עד שמאירים כל העולמות כולם וגם עולמות בי"ע, וכן מתברכים ומקבלים שפע עולמות ופרצופי בי"ע, וכל זה בזכות השפע שיש באצילות.

המלאכים שמצד הקלי, והחיצונים בודאי שאינם נכללים בגוף הקדוש דז"א

תַּאנָּא, כָּל אֵינֻן כְּתָרִין (דף קמ"ג ע"ב) דְּלָא אֵתְכַלְלוּ בְּגוּפָא

למדנו כל אותם כתרים שהם הספירות של החיצונים, שלא נכללו בגוף

הלימוד היומי